Naturinvesteringer

Beskyttet investering
Deltagerne i DNs Naturplejenetværkstræf maj 2024 investerede en go times tid og en del omhu i *den rigtige kæpskov* på Sct. Hans hospitalsterræn inden evalueringen med kage. Vi fældede en del ahorn (åbenbart 25) i forskellige størrelser og trak mange små ahorn op for at gøre mere plads for biodiversitet og gøre de smukke gamle skærm-elme nemmere at se. Lidt generet af regn, men vi nåede alligevel en del.

Jeg har 29/7 '24 været henne og beskytte vores investering ved at trimme de 25 højstubbe, som var frodigt grønne af sideskud. Jeg slog sideskuddene af; det tog ikke lang tid - og med lidt held var det et godt tidspunkt. Som en gammel engelsk talemåde siger:
Cut in june -a month too soon. Cut in july - sure to die. Baseret på erfaring med bekæmpelse af "flerårigt ukrudt" og i harmoni med den teori at cirka i den periode har de investeret mest i overjordiske grønne dele, og er ikke rigtig igang med at *koncentrere* næringsreserver i rødderne. Disse har ihvertfald sat masser af grønne blade.

Vi får se, hvor mange trimninger, der skal til at hindre ahornenes investeringer i nye skud.

Ny investering
Det tog ikke ret lang tid at trimme de 23 højstubbe vest for stien og 2 østfor, så jeg besluttede at fælde nogle ahorn også. (I forskellige størrelser fra *egentlig for små, men så får de de da sværere ved at vokse sig større end at kunne trækkes op* - og til *egentlig lidt for store, men det er altså lidt for sjovt, og hvis man er påpasselig og holder sig på afstand af offentlig vej, så .....)*
Og så er der jo det: De større har jo altså en masse frø - som så *ikke* når at blive til nye træer!

Der er stadig masser af ahorn i Kæpskoven samlet set, og selvom kommunen i princippet har lovet at fælde dem, kan der sagtens risikere at gå lang tid. De dygtige og naturglade folk i forvaltningen er jo underlagt nogle betingelser og krav, som ikke altid er lige "naturlige".

Jeg foretrækker at fælde forstligt ukorrekt, da jeg tror, det fremmer ahornenes død og forfald. Det er også sjovt, da det giver nogle spøjse og på en måde dramatiske situationer.
*(Jeg tog 3 små film, som **burde** klippes og ordnes. Man kan dog se dem her i uklippet form)*
*Eller nøjs med nogle fotos **her** som illustrerer de store åbne sårflader.*

At høje træer i tæt bevoksning tit "hænger" i de andres kroner er tidkrævende, men også faktisk sjovt.
Hvis I har lyst til at være med, til at fælde flere (små og / eller lidt større), så sig endelig til. Jeg stiller meget gerne op med grej, gåpåmod og lidt forplejning osv. Der er nok at lave, og meget tilfredsstillende at følge med i sine fremskridt.

Fejlinvestering?
En anlægsglad arkitekt og nogle stemmeglade lokalpopulitikere har besluttet at den stille sti gennem den gamle kæpskov skal til at være anlagt. Jeg ved ikke endnu, hvad slags belægning. Formentlig fiberdug og kørestolsegnet grus (*dermed også i praksis racercykel- og knallertegnet*).

Stien har fungeret fint i ca 150 år og været til glæde for hospitalspatienter og "stille naturbrugere", der har værdsat fredeligheden og de fine æstetiske naturelementer; bl a nogle meget smukke træer, som man kan *give sig tid* til at opleve.

Baggrunden er at der skal til at bo mange mennesker på den vestlige del af Sct. Hans, og så skal der "ske noget". Den fremtidigt anlagte sti er en del af en arkitektvision om at indkredse en (lidt frit / fiktivt tegnet) grænse hele vejen rundt om (lidt af) det tidligere hospitalsterræn. Jeg havde håbet ideen var blevet lagt død, efter at dens ophavsmand har fået arbejde andetsteds, men det lader det vist ikke rigtig til. Måske dog modificeret lidt? Vi får se.

Derfor er den -ganske rigtigt undertiden ret mudrede- sti blevet gravet op med hård maskinkraft som forberedelse til belægning og materialet dynget ind på skov- og mosebunden langs med. Som man kan se, har en del af de gamle smukke og lidt sjældne alletræer; skærm-elme plantet af Kunstgartner Wendt i 1800-tallet fået deres rødder revet over og flået op. Mon træerne klarer det? Arborister advarer jo generelt imod at være for hård ved trærødder; især gamle ærværdige træer.

Det er sådan noget, der sker -hele tiden-, når folk uden noget personligt nært forhold til natur skal til at lave grønne tiltag; fx for at lokke "flest muligt ud i naturen", som det så slagordsagtigt hedder. Vi der godt gider besøge naturen på dens; ikke arkitekternes og oplevelsescenterkulturens præmisser må bare finde os i det. Eller finde andre stier.

Nå, indtil videre "dyrker" jeg stadig den rigtige gamle kæpskov (som om foråret er en ren koncertsal af rågesang, og som har nogle bio-potentialer!) *Venlig hilsen - Bjørn Petersen*